

פרשת וארא

העלון לזיווג הגון והצלחת
שקד **שאשא** תחי'
כל הברכות והישועות

אהל פינחס אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

כל הזכויות שמורות

נאקת בני ישראל

"וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אותם"

פס אחת נכנס לחדרו של **החת"ם סופר**, אחד מגדולי הסוחרים בעיר ובקש את עזרת הרב. כפי הידוע לרב – פתח העשיר ואמר – סוחר גדול אני, אולם כעת נקלעו עסקי לצרות, ומבקש אני ממעלת כבוד הרב שיברך אותי ואצא מן המיצר.

אכן, ידוע לי שמצבך קשה, אמר הרב, אולם עוד יודע אני, שאחיק עני ואביון וצריך הוא עזרה בפרנסתו, ואילו אתה מתעלם מלהושיט לו עזרה.

יסלח לי כבוד הרב, מלמל העשיר במבוכה, אבל כרגע עסקי אינם מרשים לי לעזור, אולם אם אצא מן המיצר בוודאי שאעזור לו...

אמר הרב, אומר הקב"ה "וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל" מה פירוש המלה "**וגם**", וכי מי עוד שמע את נאקתם? אלא, בשעה שבני ישראל נאנקו ונאנחו תחת עול מצרים, שמע כל אחד מהם גם את אנקת אחיו... למרות השעבוד, **השתדל כל אחד** להקל מעל סבלו של רעהו בכל יכולתו, ובשכר שמיעה זו שמע גם הקב"ה את אנחתם והושיעם... עזור אף אתה לאחרים, סיים הרב, ובוודאי יושיעך ה' מכל צרותיך!

**וכן גם אנו לא נתעלם מאנחת חברינו
ונסייע בידם במה שנוכל!**

המשיכו בחזרה על הלימוד!!

משל ונמשל

כשהיצי יום ההולדת של בעל היקב בעיירה החליט "לפנק" את התושבים והודיע: "ביום הולדתי כל אחד מתבקש להגיע עם כלי ואמלא לו יין חינם אין כסף!". כמובן, ביום המיוחל הותרך תור ארוך בפתח היקב, בעל היקב חילק באדיבות תוך שהם מאחלים לו מזל-טוב. לפתע הגיח אחד ללא כלי וביקש יין כמו כולם, בעל היקב שאל באדיבות: "והיכן הכלי?" אמר לו הלה "שים לי בכיס" הסביר לו בעל השמחה כי חבל על יין כה יקר וחבל שמכנסיו יתלכלכו... אך הלה לא שת ליבו והחל מגדף את בעל היקב: "קמצן אתה לא רוצה לתת תגידי... למה קראת לנו?!" בלית בררה בעל היקב שפך את היין לכיסו של המסכן. לאחר שהרחיק מספר צעדים הבחין המקבל שכולו רטוב, מכנסיו מלוכלכים ויין אינן!... הסתובב והחל להתריס כנגד בעל הבית: "בכוונה עשית זאת! שלא נבקש ממך יותר!... אם אינך רוצה לתת למה קראת לנו?!"

הקב"ה רוצה מאד לתת לנו, אך אנחנו מבקשים דברים שלא תמיד טובים לנו, ואנחנו מתעקשים עליהם ובוכים לפנינו... וכאשר תפילותינו התקבלו, רק אז מבינים את הנזק. אם כל אחד יבין שלכל תפילה שלנו יש להוסיף "**אם זה טוב לנו**" ונשאיר את ההחלטה להקב"ה האם לתת לנו או לא... אזי ירווח לכולנו.

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

לעילוי נשמת
זוהרה בת דדה

לעילוי נשמת
יצחק בן מרים

להקדשות
052-7656075

לעילוי נשמת
אפרים אליהו בן מרים

לברכת והצלחת
יוסף נקי בן שרה וב"ב

כדי להגיע לגאולה,

צריך להרגיש את הצער של השני...

שני משוגעים התיישבו במסעדה, והוציאו כל אחד מתיקו כריך והחלו לאכול. ניגש אליהם המלצר והודיע להם נחרצות: "רבותי, כאן זו מסעדה! אסור לכם לאכול כאן אוכל שהבאתם מהבית!"

שני המשוגעים הביטו האחד במשנהו, משכו בכתפיהם ומבלי לומר מילה נוספת החליפו ביניהם את הכריכים...

חוזר מלוטט מספרי ראשונים ואחרונים

סלסה פפרטה

"ותעל הצפרדע" רש"י מברר: "צפרדע אחת הייתה, והיו מכין אותה והיא מתזת נחילים נחילים".
אם כך מדוע המצרים המשיכו להכותה?

איך הכעס שהייתה להם טשטשה אותם. המצרים ראו צפרדע אחת - רצו להרוג אותה. מכים אותה ויוצאים נחילים של צפרדעים, כועסים עוד יותר, ואז מכים חזק יותר ומתברר שיוצאים נחילים רבים יותר... והתגובה היא כעס שהולך ומתעצם. אילו היו מוותרים בהלקאה הראשונה לאחר שיצא הנחיל הראשון של הצפרדעים הצרות מהצפרדעים היו קטנות בהרבה... הלקח עבורנו ברור:

בזמן כעס אם לא תוותר הצרות יגדלו...

מעשה שניגש עיוור בליל תשעה באב לאחד מאומרי קינות וביקשו כי יובילנו לביתו, דחהו האיש בטענה כי טרם סיים את הקינות. שמע רבי יחזקאל מקוזמיר את שיחתם, נענה לאומר הקינות ואמר: -אמור קינות, אמור... לא רק על החורבן עליך לקונן אלא גם על שאינך מסוגל לגמול טובה לאיש...

מתוך הספר "הליכות שבת"

הרה"ג אופיר יצחק מלכה שליט"א

כעס הכי שמקבל שבת מוקדם לאחר פלג המנחה, האם בני ביתו נגררים אחריו ומתי נגררים?

יש בזה מחלוקת הפוסקים: דעת האגרות משה (ח"ג סימן ל"ט) שאם מקדים תמיד, גם בימות החורף, נגררים אחריו בני ביתו. והיינו רק כשמתפלל תפילת שבת ולא באמירת "מזמור שיר ליום השבת",

אבל אם מקדים רק בימות הקיץ, לא נגררים ורק במלאכת הבעל ראוי לאשה שתחמיר. וי"א שלעולם נגררים. (שבה"ל ח"ז סימן ל"ה).

אולם דעת מרן הגר"ע יוסף זצ"ל (חזו"ע שבת א' עמוד רפ"ח) ועוד פוסקים שאין האשה ובני הבית נגררים אחרי הבעל, אף שהוא רגיל תמיד להתפלל מוקדם, כשם שהבעל לא נגרר אחרי אשתו כשמדליקה נרות שבת.

חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה, שנאמר: ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך וכו', בכל מאודך - בכל מידה ומידה שהוא מודד לך (בין מידה טובה בין מידת פורענות)

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

לוקט משיעורו השבועי

יום שלישי ד' שבת יום הילולתו ושמחת לבו של מורנו ורבינו עטרת ראשנו האדמו"ר המלומד בניסים, בנן של קדושים אראלים ותרשישים מגזע היחס והמעלה, הגאון הצדיק רבי ישראל אבוהצירא זיע"א המורגל בפי כל בכינויו "הבבא סאלי".

אם איננו זוכים לראות בימינו דמויות הוד נאצלות המלבבות ומחידירות באדם קדושה וטהרה, קדושים אשר בְּאֶרֶץ הַמָּה (תהילים טז, ג), הרי שלפחות כדאי שנספר ונלמד ממעשיהם והנהגותיהם בקודש, ועל ידי כך נזכה להתקשר ולהתחבר אליהם ולהאציל מעט מקדושתם וטהרתם שתחפוף גם עלינו, בפרט ביום הילולת הצדיק בו מתעוררת שמחה וחדווה רבה בעולמות העליונות, והצדיק עומד בתפילה בשמים ומליץ טוב בעד אלו הלומדים ממעשיו הגדולים והנהגותיו המופלאות. כל עבודת ה' הנשגבה והמופלת שנהג בה הצדיק נרכשה באמצעות ודרך לימוד התורה הקדושה ששקד בלימודה מילדותו בעיון ועמקות גדולה מאוד מאוד. שקידתו בתורה הייתה באופן שקשה לתאר, הוא לא למד שעתים או שלוש שעות וקם מלימודו, אלא ישב ולמד עשר וארבע עשרה שעות ברציפות ללא אכילה ושתייה עד שכמעט נדבק בה' יתברך לגמרי, וכפי שכותב הגאון החזו"א זצוק"ל (מעשה איש ח"ד) שלאחר שלומד האדם תשע שעות ברציפות ללא הפסק כולו נעשה קודש למעלה למעלה, מתעלת נשמתו והוא נדבק בה', ואחר עשר שעות, עין לא ראתה, אין לתאר ואין מילים לבטא את מצבו ורגשותיו! ונפש עִמַל עִמַל לו (משלי טז, כו), מי שעומל בתורה במסירות נפש זוכה לגדולות ונצורות, הצדיק זכה לכל מעלותיו ושיתקבלו ברכותיו בזכות לימוד תורתו ועמלו העצום בתורה יומם ולילה, ולא כמו שטועים כמה מבני אדם לחשוב שהצדיקים הללו לפתע לבשו חלוק לבן ומיד התקבלו ברכותיהם בשמים וחוללו ניסים ונפלאות.

ברכותיו של הצדיק פעלו ישועות ונפלאות למאות ולאלפים, ולפרט את כולם אי אפשר, יְקַלֵּה הַזְמַן וְהֵם לֹא יְכַלּוּ (מתוך וידוי הגדול לרבינו ניסים גאון), עשרות עקרות נפקדו ומאות חולים נרפאו ונושעו מברכותיו של הצדיק, ממש מבחינת ותגזר אומר ויקם לך (איוב כב, כח), צדיק גוזר והקב"ה מקיים (מועד קטן טז ע"ב), ונספר סיפור אחד מיני אלף כיצד השפיעו ופעלו ברכותיו של הצדיק. באחד הימים התארח הבבא סאלי אצל יהודי בשם חיים אמסלם, שאלו הבבא סאלי בשעת רצון איזה בקשה רוצה הוא לבקש מהרב כדי שיברכו. אותו אדם היה כבר בן למעלה משישים שנה ואשתו גם בסביבות גיל זה, ואמר אותו אדם לרב בבכיה, הִנֵּה נָא זְקַנְתִּי לֹא יִדְעָתִי יוֹם מוֹתִי (בראשית כז, ג), אחד עשר ילדים היו צריכים להיות לו, אך כל ילד שנולד לו נפטר מיד בשעת לידתו או שאמו הפילתו בתקופת הריונה, וכעת נשאר הוא ללא זרע והמשכיות ועוד מעט הולך הוא מן העולם.

אמר לו הרב, אין לך מה לדאוג, בעזרת השם פעת חיה והנה בן לשרה אשתך (בראשית יח, לג), עוד שנה בדיוק יוולד לכם בן ותקראו אותו "ישראל" על שמי, והוא יוליד אחד עשר ילדים שתשתעשע ותשמח איתם כאילו הם ממש הבנים שלך. וכדברי הצדיק כך היה, ומספר זאת הנכד חיים אמסלם הי"ו שנולד מאותו ילד שנולד לאביו בהיותו למעלה מגיל שישים שנה, ונקרא הנכד על שם סבו.

אלו היו ברכותיו של הצדיק וכמוהו עוד עשרות ומאות סיפורים, זכותו תגן בעדנו, אמן.

להיות אותפים...

אבות ובנים "אהל פינחס"

שבת קודש

תהילים לילדים 13:00
אבות ובנים 15:45-14:45

מתמידים-יום חול

תהלים לילדים

אבות ובנים

לתרומות והקדשות: 052-7656075